

Endelig vil jeg komme ind på spørgsmålet om kvalitet i lovgivningsarbejdet, som jo også er et af punkterne i beslutningsforslaget. Alle kan vel være enige om, at vi til stadighed både i regeringen og i Folketinget bør sikre den bedst mulige kvalitet i lovgivningen. På linje hermed er der i det nuværende regeringsgrundlag fra marts 1998 anført, at regeringen vil overveje, hvorledes man kan medvirke til dette. Som bekendt afholdt Folketinget for godt en måned siden en konference om forbedring af lov kvaliteten. Konferencen blev indledt af statsministeren, der præsenterede en række konkrete initiativer, som regeringen har eller vil tage for at sikre større kvalitet i lovgivningen.

Lad mig som eksempel nævne, at statsministeren og Statsministeriet i september i år udsendte et cirkulære, der skærper kravene til lovforslagenes bemærkninger; at lovforslag alt-overvejende skal fremsættes om efteråret, således at der bliver bedre tid til behandling i Folketinget; en styrkelse af lovprogrammet som planlægningsinstrument for Folketinget, bl.a. ved at der ud for samtlige lovforslag angives forventet fremsættelsestidspunkt; en screeningsprocedure af lovprogrammet, bl.a. med henblik på at vurdere om lovgivning er nødvendig, og om samme mål kan nås ved andre tiltag, der er mindre indgribende over for borgerne og virksomhederne; en styrkelse af den juridiske ekspertise i fagministerierne og iværksættelse af et vejledningsarbejde under ledelse af Justitsministeriet over for fagministerierne.

Vi har i Danmark opbygget en lovgivningsproces, som på mange måder er af høj kvalitet. Der er derfor ikke behov for grundlæggende eller vidtgående ændringer. Men der er naturligvis behov for, at vi løbende er opmærksomme på mulighederne for forbedringer, der bygger videre på det nuværende system. De initiativer, jeg lige har nævnt, skal ses i dette lys.

Lad mig til slut sige, at det vil være uheldigt for debatten, hvis nogen forsøger at tage patent på retssikkerheden. Jeg kender ingen, som er imod retssikkerhed, hvad man så end lægger i begrebet.

For mig at se er der ikke behov for at nedsætte en retssikkerhedskommission som foreslået af Venstre for at fremme retssikkerhedsmæssige synspunkter. Efter regeringens opfattelse tilgodeses retssikkerheden bedst på den måde, som jeg her har gjort rede for.

Dorte Bennedsen (S):

Hvis man er udstyret med bare en smule humoristisk sans, så trækker det i ens smilebånd, at Venstre, som taler så meget om dårlig forbedring af lovforslag, nu endnu en gang genfremsætter sit forslag om en retssikkerhedsreform fuldstændig uændret. Uden så meget som at nævne, at vi i mellemtiden har fået en domstolsreform; at der er bebudet et forslag i denne samling om en småsagsdomstol; at Folketinget for godt 4 uger siden afholdt en konference om lov kvalitet; at statsministeren ved den lejlighed omtalte en række initiativer, som dels var taget og dels er ved at blive sat i værk.

Men indrømmet, bemærkninger af den art ville have svækket det billede, som Venstre gerne ser af sig selv, nemlig som det eneste parti der, beskæftiger sig med og gør noget ved retssikkerheden. Man kunne godt få den tanke, at dette forslag alle tre gange, det er fremsat, mere har været tænkt som en markering så at sige ud ad vinduet, end det har været et ønske om at arbejde seriøst med tingene.

En tanke, der unægtelig forstærkes, når man slår efter i Folketingets registreringssystem og konstaterer, at Venstre, første gang forslaget blev fremsat, stillede ét spørgsmål i udvalget og anden gang overhovedet ikke stillede et eneste spørgsmål til ministeren i anledning af forslaget. Mener man sine forslag alvorligt, så er det jo netop gennem spørgsmål og de svar, man får, at man kan søge at holde ministeren fast på det, man gerne vil.

Men det har tydeligvis ikke været Venstres ærinde. De har villet en nem politisk markering, og så har de derefter ikke orket at arbejde seriøst videre med deres eget forslag. Det gør det jo ærlig talt ikke nemmere for os andre at tage dem alvorligt.

Spørgsmålet om retssikkerhed er en væsentlig opgave for os som politikere. Lovene, vi vedtager, skal selvsagt give borgerne den maksimale retssikkerhed. Men den opgave klares altså ikke ved at nedsætte kommissioner. Den skal sikres gennem det daglige arbejde med forslagene i udvalgene.

Dette forslag nævner som eksempel på problemerne de mange og alt for brede bemyndigelser, der er i de vedtagne love. I det omfang den påstand overhovedet er rigtig, kan Folketinget takke sig selv for det, for det er jo netop vores opgave gennem systematiske og koncise spørgsmål til ministeren at få afklaret, hvorledes bemyndigelsen konkret skal bruges, og